

# Μια πυρκαγιά στο δάσος

---

Ένα χειμωνιάτικο πρωινό εγώ και η οικογένεια μου αποφασίσαμε να πάμε για πίκνικ στο δάσος. Μόλις πήγαμε εκεί βρήκαμε ένα τραπέζι κάτω από ένα αγριόπευκο και κάτσαμε. Εκεί υπήρχαν και άλλες οικογένειες με τα παιδιά τους και έπαιζαν στις κούνιες.

Ξαφνικά σαν καθόμασταν και τρώγαμε το φαγητό μας ακούσαμε φωνές και ένας καπνός έβγαινε από τον απέναντι λόφο. Σηκωθήκαμε, τρέξαμε γρήγορα στον λόφο. Μέχρι να τον βρούμε μας κόπηκε η ανάσα.

Όταν αντικρίσαμε τη φωτιά γίναμε κατάσπροι σαν μάρμαρο από την τρομάρα μας. Φαίνεται πως κάποιος είχε ξεχάσει την ψησταριά του αναμμένη, φύσηξε δυνατός άνεμος, πήρε μερικά καρβουνάκια και άναψε η φωτιά. Πριν καλά καλά το καταλάβουμε η φωτιά εξαπλώθηκε και έγινε επικίνδυνη.

Τρέξαμε να βοηθήσουμε και εμείς για να σβήσει η φωτιά. Ρίχναμε συνέχεια νερό αλλά δεν έσβηνε. Μετά από πολλή προσπάθεια φώναξα τον μπαμπά μου να καλέσει μια πυροσβεστική για να σβήσει την φωτιά. Η καρδιά μου άρχισε να χτυπά δυνατά από την αγωνία μου γιατί είχε αργήσει πολύ η πυροσβεστική. Λίγο μετά έφτασε και η πυροσβεστική. Ευτυχώς η φωτιά έσβησε και ήταν όλα καλά.

Εκείνη την στιγμή λίγο πριν έρθει η πυροσβεστική, ένιωθα φόβο και τρόμο γιατί αργούσε πάρα πολύ, αλλά μετά ανακουφίστηκα όταν επιτέλους ήρθε η πυροσβεστική για να σβήσει τη φωτιά. Έτσι σώθηκε το δάσος που μας προσφέρει τόσα καλά.

Σιμώνη Παπακωνσταντίνου

Τάξη Ε΄